

ELEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME

JEDENASTA NIEDZIELA ZWYKŁA

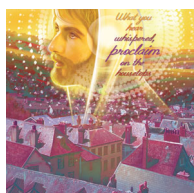
June 18, 2023

Saint John Paul II Polish Center

Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

ELEVENTH SUNDAY IN ORDINARY TIME JUNE 18, 2023

The kingdom of God is at hand.
Repent and believe in the Gospel.

— Mk 1:15

THE KINGDOM OF HEAVEN

In today's Gospel, Jesus shares his mission to proclaim the kingdom of heaven with his disciples. The signs of the kingdom's presence consist of the work that Jesus has already been doing: the sick are cured, lepers are cleansed, demons are driven out, and the dead are raised to life. The disciples are sent to continue doing the work that Jesus has begun. This is a moment of transition in Matthew's Gospel. The focus has shifted from the ministry of Jesus to the work of the community that he has inaugurated. More than any other Gospel, Matthew's Gospel elaborates on the work of the Church, which is to continue after Jesus' death and resurrection.

The Gospel reports that Jesus commissions twelve disciples. Many scholars believe that the twelve disciples symbolize the twelve tribes of Israel. It designates, therefore, continuity between Israel and the Church.

Matthew lists the names of the twelve disciples, as do Mark and Luke. Matthew also uses the word apostle when referring to the Twelve. The word apostle means "one who is sent." In this context, Matthew is calling attention to the mission that the twelve disciples are being given. They are sent by Jesus to proclaim the kingdom of heaven in word and deed.

As Jesus sent his disciples to continue his work and mission, so too the Church is sent by Jesus. The Church is his continuing presence on earth. Every member of the Church is sent by Jesus to contribute to this mission.

In our Scripture readings today, we hear two things: first, how much our heavenly Father cares for us; and second, the way in which He shows us that care.

In the First Reading from the Book of Exodus, we hear God promise the Israelites that if they listened to His word and kept their covenant with Him, He would look upon them as His "special possession, dearer to [Him] than all other people" His people would "be to [Him] a kingdom of priests."

This is as true of the Church today, as it was of the Israelites four thousand years ago. The Church—of which you are a member—is "a kingdom of priests." This is the way in which God wants to show the world His care: through your life, as one member of the Church. God wants to show the world His care through the lives of His priestly people. That's why it's important to remember that in the Church, there are two types of priests: there are those who are ordained priests, and then there is the type of priesthood that every baptized Christian belongs to. Ordained priests offer sacrifice at the altar. Those who are priests through their baptism, having been strengthened by the Eucharistic sacrifice, offer their sacrifices in the world.

Saint Paul in the Second Reading reminds us of the

source of both types of Christian priesthood. Christ Jesus, our High Priest, made the ultimate sacrifice for us on the Cross. St. Paul reminds us how much the Lord cares for us: that while it's only with difficulty that someone dies for a just person, God proves His love for us in that "while we were still sinners, Christ died for us."

Christ is our High Priest. He is not like the priests of the Old Testament who offered goats and bulls as sacrifices. Christ offered Himself as a sacrifice, as "the Lamb of God who takes away the sins of the world." In imitation of our Lord, every baptized Christian offers spiritual sacrifices, which are sacrifices of the self.

To find inspiration for her works of sacrifice, the Church looks first to the example that Jesus Christ gave us on the Cross. This is Jesus' definitive sacrifice. Yet in fact, the entire life of our Lord reveals to us—in example after example—the care He has for us. In the Gospel Reading, we hear that Jesus was not willing to let any need go untended. Jesus couldn't stand to see the unclean spirits, the sicknesses and diseases of every kind. So He gave the twelve apostles a share in His own power.

In our turn, each one of us is sent forth from Mass in order to care for the needs of others. We have been commanded to undertake the corporal works of mercy: to go and feed the hungry and give drink to the thirsty, to visit the sick and imprisoned, to clothe the naked, to shelter the homeless, and to bury the dead.

Parents have the opportunity to carry out all of these in the home. Likewise, all of us have many opportunities to exercise the corporal and spiritual works of mercy in our neighborhoods. Whether it's something we organize ourselves, or whether we "plug into" apostolates like The Lord's Diner, or the Guadalupe Clinic, all of them are sacrifices of our time and talent by which we can grow in faith.

—Fr. Thomas Hoisington

Today's Readings: *Ex 19:2-6a; Ps 100:1-2, 3, 5; Rom 5:6-11; Mt 9:36—10:8*

TREASURES FROM OUR TRADITION

Every rectory office has received a panicked phone call from a person who has been invited to serve as a godparent, or from someone newly engaged, who suddenly "needs to get confirmed." While the lack of confirmation is not an obstacle for marriage, it is for godparenting. Many are surprised that the Church seems to be looking for a kind of sacramental "seal" on one's baptism before the door opens fully to this ministry. Yet if you think about it, would you want someone to guide you to a place that he or she had not yet been? A godparent has to be someone who has "been there" and knows the way.

Although signet rings and wax seals have passed from use, our society depends on "seals of approval" ranging from certificates of quality to the familiar safety seals on medicines and foods. While Eucharist is the "seal" of the sacrament of baptism, there is a sense in which one's Christian initiation is also incomplete without confirmation. Have you been confirmed? Perhaps it's time to inquire now, before you have to make that dreaded phone call!

—Rev. James Field, Copyright © J. S. Paluch Co.

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, 11 Niedziela Roku Zwykła

Czytania: *Wj 19, 2-6a; Ps 100:1-2, 3, 5;**Rz 5, 6-11; Mt 9, 36-10, 8;*

Lud Boży Starego Przymierza był szczególną własnością Pana pośród wszystkich narodów. Został wybrany po to, by przechować wiarę w jednego prawdziwego Boga (Jahwe) oraz obietnice mesjańskie. To szczególne zadanie nakładało na

naród wybrany poważne obowiązki. Miał pilnie słuchać głosu swego Boga i strzec przymierza, dzięki czemu stawał się królestwem kapłańskim i ludem świętym.

Z chwilą wypełnienia się mesjańskich obietnic, został poszerzony zakres tych, którzy mieli tworzyć nowy lud Boży. Chrystus zburzył mur, jaki w Starym Testamencie z konieczności oddzielał lud wybrany od pozostałych narodów. Od tej chwili dla wszystkich otworzyła się brama, aby mogli odpowiedzieć na Boże wezwanie. I tak jak cały lud dawnego przymierza stawał się królewskim kapłaństwem, również lud Boży nowego przymierza otrzymuje udział w kapłaństwie Chrystusa (kapłaństwo wspólne przez chrzest).

Mimo jednak tej powszechności, jakiej źródłem stał się Chrystus, naród wybrany Starego Przymierza zachował przynajmniej w początkowej fazie pewne pierwszeństwo przed innymi. Stąd Chrystus wysyłając Apostołów jeszcze w czasie swojej działalności poleca im, aby nie wstępowali do pogan i miast samarytańskich. Chciał w ten sposób dać szczególną szansę narodowi żydowskiemu. Jak jednak wiadomo, z tej szansy naród nie skorzystał i dlatego "pierwsi" staną się ostatnimi.

Zwłaszcza człowiek współczesny domaga się mocnych argumentów, które by potrafiły o czymś lub do czegoś przekonać; nie przywiązuje zbyt wielkiej wagi do słów, lecz żąda mowy faktów.

Pan Bóg wychodzi jakby naprzeciw takim wymaganiom człowieka. Przemówił do nas w swoim Synu potężnymi faktami. Przede wszystkim umiłował nas wtedy, gdy sami pozostawaliśmy zupełnie niezdolni do wyrażenia jakiegokolwiek odpowiedzi - będąc bowiem grzesznikami byliśmy, mówiąc obrazowo, odwróceniem od Boga. Co więcej, Bóg umiłował nas wtedy, gdy byliśmy Jego nieprzyjaciółmi: każdy bowiem, kto czyni nieprawość, jest nieprzyjacielem Boga. A sama miłość wyraziła się nie w czymś przeciętnym, bo Chrystus oddał za nas swoje życie. W ten sposób otworzył wszystkim drogę zbawienia. Trzeba jednak wejść na nią dobrowolnie i świadomie na niej trwać.

Chrześcijanin ciągle kontempluje tę nieskończoną miłość Bożą i znajduje w niej przynaglenie do podjęcia

życia zgodnego z Ewangelią. Stanowi ono bowiem naszą odpowiedź, na którą oczekuje Ojciec niebieski. Szczególną okazję do tej kontemplacji daje każda Msza święta, która jest rzeczywistym uobecnieniem śmierci Chrystusa, przez którą zostaliśmy pojednani z Bogiem. Pełne uczestnictwo w Ofierze eucharystycznej uzdalnia nas ponadto do wprowadzania Ewangelii w życie.

Dla pasterzowania nowemu ludowi i ustawicznego ludu tego pomnażania ustanowił Chrystus w swoim Kościele rozmaite posługi duchowne, które mają na celu dobro całego Ciała. Wyposażeni bowiem we władzę świętą szafarze służą braciom swoim, aby wszyscy, którzy są z ludu Bożego..., osiągnęli zbawienie (por. KK, nr 18, 1).

Z tej racji stale zachowuje aktualność wezwanie Chrystusa: "Proście Pana żniwa, aby wyprawił robotników na swoje żniwo".

Dzięki pasterzom Ewangelia jest ustawicznie głoszona, a tym samym przypominana treść przymierza, jakie Bóg zawarł z nowym ludem, odkupionym przez Chrystusa. Wszyscy, którzy pragną dobrze wypełnić swoje zadanie jako członkowie ludu odkupionego, muszą przyjąć i wypełnić słowa ewangeliczne. W ten sposób realizują swoją świętość.

Ks. Bernard Schwentzer został aresztowany w 1943 r. i skazany na śmierć. Na kilka dni przed egzekucją pisał: "Rozwiązanie znalazłem w pierwszych godzinach po aresztowaniu. Prosiłem Boga, by przyjął moje życie jako ofiarę za grzechy narodu niemieckiego. Bóg przyjął ofiarę i dał mi rok czasu na przygotowanie się do drogi... Prokuratorowi i Przewodniczącemu sądu, którym trzęsły się ręce w czasie odczytywania wyroku, patrzyłem prosto w oczy. Chciałem obu tym panom pokazać, że ksiądz katolicki nie drży przed śmiercią. Nie wytrzymali mojego spojrzenia" (30 października 1944 r. wykonano wyrok śmierci).

-- ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

ST. ADALBERT OF MAGDEBURG — 20 JUNE

The Apostle of the Slavs and an archbishop. A German monk of the Benedictine Monastery of St. Maximin in Trèves, he was consecrated a bishop and sent to Russia in 961. Princess Olga of that land had asked Emperor Otto I the Great to provide her with a missionary. The son of Princess Olga took her crown from her soon after Adalbert arrived in Russia, and his mission companions were slain. He barely escaped with his own life and made his way to Maniz, where he spent four years. He was then named abbot of

Weissenburg in Alsace and bishop of Magdeburg in Saxony. This was a diocese created to provide missionary programs for the Slavs. There, Adalbert was made metropolitan of the Slavs and established the dioceses of Naumberg, Neissen, Merseberg, Brandenburg, Havelberg, and Posen. He also received two papal legates to assist him in his vast labor.

WYBÓR DWUNASTU APOSTOŁÓW

ma charakter patetyczny, wzniosły. Jezus opuszcza tłumy ludzi i wstępuje na górę. W języku biblijnym wyjście na górę oznacza samotność, oddzielenie się od reszty, codzienności, dystans wobec ziemi i kontakt ze światem Bożym, transcendentnym. Św. Łukasz opisując tę scenę

zaznacza, że poprzedziła ją intymna, osobista rozmowa z Ojcem (por. Łk 6, 12). Powołanie uczniów jest wydarzeniem ściśle związanym z modlitwą; zostają oni niejako zrodzeni na modlitwie, w zjednoczeniu z Ojcem (Benedykt XVI).

Na górze Jezus dokonuje wyboru Dwunastu. Ustanowienie imiennie Apostołów jest przekazaniem misji kapłańskiej i prorockiej oraz nawiązaniem do dwunastu pokoleń Izraela (synów Jakuba). Jest to również liczba kosmiczna, oznaczająca powszechność nowego ludu Bożego.

Gdy czytamy imiona Dwunastu Apostołów, to z jednej strony uderza prostota, lakoniczność – krótkie imiona, zawierające najwyżej jedno określenie, ale z drugiej strony każde imię to przeogromne bogactwo, historia życia, relacje, mozaika osobowości, charakterów, temperamentów, itd.

Gdy znajdujemy się na łące albo w rezerwacie przyrody (zwłaszcza mało dostępnym dla człowieka) uderza przeogromne bogactwo świata roślin i owadów, ptaków i zwierząt. Różnorodne gatunki, rodzaje, kolory, kształty... Ta przebogata mozaika dostępna jest dla nas zwykle z zewnątrz. Dopiero gdy studiujemy głębiej życie świata flory i fauny poznajemy współzależność, koegzystencję, symbiozę tych światów.

Jezus wybiera podobnie przeogromną mozaikę osobowości, charakterów, temperamentów... Ewangelisci podają pewne cechy charakterystyczne niektórych uczniów. Szymona sam Jezus nazwał Piotrem. Piotr znał skałę, opoka. Piotr jest wśród Dwunastu tym, który gwarantuje trwałość, jedność, stanowi stały punkt odniesienia. Braci Jakuba i Jana nazywa Jezus Boanerges, czyli synami gromu. Obaj są ludźmi, porywczyymi, tryskającymi żywotnością i bardzo przywiązanymi do Jezusa. Dlatego wywołują „trzęsienie ziemi” tam, gdzie się udają. Są też naiwni i nierozważni; chcą wszystko zintegrować na wspólną modłę i być pierwsi w królestwie Jezusa.

W grupie Dwunastu występują również przeciwień-

stwa. Jest Szymon Gorliwy należący do partii Zelotów, dość ekstremistycznej sekty ludu Izraela. Moglibyśmy powiedzieć językiem współczesnym – partyzant. I jest Mateusz, celnik, kolaborujący z okupantem. Jest kontemplatyk, człowiek serca, Jan. Jest Jakub, doktryner, człowiek prawa, tradycji, porządku. I jest racjonalista i sceptyk Tomasz. Jest także Judasz Iskariota, oszust i złodziej, który zawiedzie zaufanie Jezusa, zdradzi Go. Ta postać jest chyba najbardziej kontrowersyjna i budzi do dziś najwięcej pytań i wątpliwości (zwłaszcza po nagłośnieniu i fałszywej interpretacji Ewangelii Judasza).

Grupa Apostołów z jednej strony stanowi pewien monolit, jest zjednoczona wokół Jezusa, ma solidny fundament w osobie Piotra, jednak z drugiej strony cechuje się ogromną różnorodnością. Różnorodność uczniów w Kościele powinna cieszyć. Każdy człowiek dobrej woli może odnaleźć w nim swoje miejsce. Nieraz pojawiają się tendencje sprowadzania innych do jednego sposobu myślenia, wyborów, wartościowania (według starego porzekadła, które mówi, że rodzimy się oryginałami, a umieramy kopiami). Czasem trudno przychodzi pogodzić się z różnorodnością, bogactwem i niepowtarzalnością innych. Ale to jest szansa na rozwój. Jedność w Kościele nie oznacza braku różnorodności.

Jakim słowem scharakteryzowałbym moją osobowość? Jaką historię napisało moje dotychczasowe życie? Czy kolejne lata mojego życia potwierdzają pierwszą decyzję życia z Jezusem? Czy oczyszczają, pogłębiają pierwotne, nie zawsze czyste motywacje? Czy akceptuję inność drugich – jako szansę i bogactwo dla wspólnoty? Jakie są moje doświadczenia w (współ)tworzeniu wspólnoty? Czy odczuwam wspólnotę jako ciężar czy szansę?

—Stanisław Biel SJ

PIERWSZE ZADANIE APOSTOŁÓW

Ciekawe jest to, że pierwszym zadaniem apostołów jest wypędzanie nieczystych duchów. Jest tak dlatego, że tam, gdzie panuje zmęczenie i samotność, złe duchy łatwo dobierają się do człowieka. Słyszymy czasami o ludziach, którzy w szale strzelają do innych, a potem sami popełniają samobójstwo. To działanie Złego. To symptomy nie tylko chorej psychiki, ale przede wszystkim chorej duszy. Ewagriusz z Pontu pisał, że trwanie w acedii prowadzi do pogrążania się w zmysłowości, pijaństwie, a w skrajnych przypadkach do napadów szału, agresji i samobójstwa. Potrzebujemy kogoś, kto wyrwie nas z odrętwienia, kto przywróci sens, a zarazem da poczucie bliskości i bezpieczeństwa.

„Proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo”. Słowo „wyprawił” jest tłumaczeniem eufemistycznym, w oryginale jest „wypędził”. To ten sam czasownik, którym Jezus posługuje się, gdy mówi o „wypędzeniu” złych duchów. Ktokolwiek próbował być pasterzem, wie, że to ciężka, wyczerpująca robota. Każdego pasterza dopadnie owco-wstręt lub pokusa wygodniejszego urzędnictwa się w tej robocie. To moment, w którym może zaatakować demon południa. Wtedy niezbędne są dwa „wypędzenia”: wypędzenie złego ducha z serca i wypędzenie robotnika na żniwo, do świata, do innych, do roboty.

—ks. Tomasz Jaklewicz

ŚW. ALOJZY GONZAGA, ZAKONNIK—21 CZERWCA**ST. ALOYSIUS GONZAGA, RELIGIOUS—JUNE 21**

Urodził się w 1568 r. w rodzinnym zamku Castiglione delle Stiviere koło Mantui, jako najstarszy z 8 synów Ferdynanda Gonzagi, markiza Castiglione, i Marty Tany di Santena z arystokratycznej rodziny della Rovere.

Ojciec, rycerz i żołnierz (brał udział w bitwie morskiej pod Lepanto w 1571 r., która zatrzymała inwazję muzułmańskiej Turcji na Włochy), pragnął podobnej kariery dla syna. Już jako pięcioletniego chłopca przez pięć miesięcy trzymał Alojzego przy sobie w obozach wojskowych. Od dziecka był więc Alojzy szkolony w sztuce wojennej. Opatrzność miała jednakże inne plany.

Gdy miał 8 lat został, ze swoim młodszym bratem, wysłany na dwór księcia Francesco de Medici we Florencji, na kolejny etap nauk. Tam zachorował na nerki, chorobę, która do końca życia już go nie opuściła. Leżąc w łóżku dużo czytał i poświęcał wiele czasu modlitwie. Wtedy właśnie, przed ołtarzem Matki Bożej, w kościele Zwiastowania (łac. Annuntiata), złożył śluby dozgonnej czystości...

W 1580 r. bracia powrócili do Castiglione. Tam późniejszy święty, kard. Karol Boromeusz, udzielił Alojzemu pierwszej Komunii św. Rok później rodzina Castiglione była w Hiszpanii, towarzysząc cesarzowej Marii Austriackiej. Alojzy, służący jako paź hiszpańskiego następcy tronu, narzucił sobie reżim pokutny (który utrzymał potem do końca życia) i wtedy na poważnie zaczął myśleć o wstąpieniu w progi zakonne...

Wybrał jezuitów. Rodzice oponowali, ale Alojzy był nieugięty. Ojciec próbował zatem namówić go na wybór drogi diecezjalnej, co mogłoby prowadzić do godności biskupiej, ale chłopak nie dał się złamać. Na rzecz młodszego brata rzekł się oficjalnie prawa do dziedziczenia tytułu rodzinnego (wymagało to zgody cesarskiej) i udał się do Rzymu, gdzie w 1585 r. wstąpił do nowicjatu jezuitów.

Mimo nieustających kłopotów zdrowotnych (oprócz nerek trapiła go bezsenność i bóle głowy) zaczął brać udział w dyskusjach i dysputach filozoficznych (m.in. w Kolegium Rzymskim), a po otrzymaniu święceń niższych – ślubów czystości, ubóstwa i posłuszeństwa - rozpoczął studia teologiczne.

W 1590 r., po powrocie z krótkiej wizyty u rodziny (gdzie mediował w sporze między bratem – dziedzicem fortuny rodzinnej - a ojcem, który z powodu megalomanii chciał go wydziedziczyć), miał mieć wizję Archanioła Gabriela, który przepowiedział mu śmierć w przeciągu roku...

Niezbadane są wyroki Opatrzności! W tym samym - 1590 r. - w Rzymie nastąpiła epidemia dżumy. Alojzy zaczął pomagać w szpitalu jezuickim św. Sykstusa, gdzie otaczano opieką cierpiących. Szybko uległ zakażeniu.

Choć przez moment mogło się wydawać, że zdrowieje, ale w dniu Oktawy Bożego Ciała nastąpiło pogorszenie. A parę dni wcześniej miał przepowiedzieć swemu spowiednikowi, kard. Robertowi Bellarmine, że tego właśnie dnia umrze... I wieczorem, po przyjęciu Wiatyku, czyli Ostatniego Namaszczenia, kleryk Alojzy - nie zdążył jeszcze przyjąć święceń kapłańskich, których tak bardzo sobie życzył - odszedł do Pana.

„Odchodzę szczęśliwy, szczęśliwy” - miał mówić na łożu śmierci...

Szybko zaczęły się mnożyć przypadki cudownych wydarzeń, które ich uczestnicy przypisywali Alojzemu, i zaczęto mu oddawać cześć. W rezultacie już w 1605 r. Paweł V ogłosił go błogosławionym.

Kanonizacji (wraz ze św. Stanisławem Kostką) dokonał w 1726 r. Benedykt XIII, który trzy lata później ogłosił Alojzego patronem młodzieży, zwłaszcza studiującej.

was born in 1568 in the family castle of Castiglione delle Stiviere near Mantua, as the eldest of the eight sons of Ferdinand Gonzaga, Marquess of Castiglione, and Marta Tana di Santena from the aristocratic della Rovere family.

The father, knight and soldier (he took part in the naval battle of Lepanto in 1571, which stopped the Muslim Turkish invasion of Italy), wanted a similar career for his son. As a five-year-old boy, he kept Aloysius with him in military camps for five months. So, since childhood, Aloysius was trained in the art of war. Providence, however, had other plans.

When he was 8 years old, together with his younger brother, he was sent to the court of Prince Francesco de Medici in Florence, for the next stage of his studies. While there his kidneys ailed, a disease that would not leave him until the end of his life. Lying in bed, he read a lot and devoted a lot of time to prayer. It was then that, in front of the altar of the Mother of God, in the Church of the Annunciation, he made a vow of perpetual chastity...

In 1580, the brothers returned to Castiglione. There, a later saint, Cardinal Karol Borromeo, gave Aloysius first Holy Communion. A year later, the Castiglione family was in Spain, accompanying Empress Maria of Austria. Aloysius, serving as a page of the Spanish heir to the throne, imposed a penitential regime on himself (which he later maintained until the end of his life) and then seriously began to think about joining a religious order...

He chose the Jesuits. Parents objected, but Aloysius was adamant. The father, therefore, tried to persuade him to choose the diocesan path, which could lead to the episcopal dignity, but the boy did not give up. In favor of his younger brother, he officially renounced the right to inherit the family title (this required imperial consent) and went to Rome, where in 1585 he entered the Jesuit novitiate.

Despite his constant health problems (apart from his kidneys, he suffered from insomnia and headaches), he began to take part in philosophical discussions and disputes (including in the Roman College), and after receiving minor orders - vows of chastity, poverty and obedience - he began his theological studies.

In 1590, after returning from a short visit to his family, he supposedly had a vision of Archangel Gabriel, who predicted his death within a year...

The judgments of Providence are unsearchable! In the same year - 1590 - a plague epidemic broke out in Rome. Aloysius began to help in the Jesuit hospital of St. Sixtus, where the suffering were cared for. He got infected quickly.

Although for a moment it might have seemed that she was recovering, but on the day of the Octave of Corpus Christi there was a deterioration. And a few days earlier, he was supposed to have predicted to his confessor, Cardinal Robert Bellarmine that he would die that very day ... And in the evening, after receiving Viaticum, i.e. Last Rites, the cleric Alojzy - he had not yet managed to be ordained a priest, which he wished so much - departed to the Lord.

"I depart happy" - he was supposed to say on his death-bed...

Miraculous events, which their participants attributed to Aloysius, quickly began to multiply, and they began to worship him. As a result, already in 1605, Paul V declared him blessed.

The canonization (together with Saint Stanislaus Kostka) was carried out in 1726 by Benedict XIII, who three years later proclaimed Aloysius the patron of young people, especially students.

—Internet

WITAMY KS. PROFESORA STANISŁAWA URBAŃSKIEGO

który przybył do nas w tym tygodniu by "odpocząć nieco",
oraz by pokrzepić i wzbogacić
nasze dusze swą
służbą kapłańską.
Życzymy miłego pobytu, dobrego
wypoczynku
oraz owocnej pracy
na kalifornijskiej niwie!!
Witamy !

WELCOME FR. PROF. STANISŁAW URBAŃSKI

who arrived last week for vacation and to
strengthen and enrich our spiritual selves
with his ministry. We wish him a well de-
served rest and a pleasant stay with us here in
sunny Southern California
Welcome Back!

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM	Edmund F. Dzwigalski	Jerry Nicassio
Zofia Adamowicz	Erica Fumiss	Andrzej Niedojadło
Adi	Grzegorz Gaska	Jarrod Pavlak
Karen Arandoña	Anita and Mike Gilkey	Mirosława Pawelczak
Rachel Arandoña	Zofia Grochulski	Anthony Palermo
Kyle Ardando	Brooklyn Hamsley	Teresa Petty
Sarah Arizon	Todd Hill	Elaine Quan
Andrzejek&Michael Ashline	Tot Hoang	Benito Ramirez
Avalon Asgari	Dick Hoffman	Jerry Ramirez
Anna Bagnowska	Patricia Hoffman	Joan Ritchie
Wiesława Barr	Jackie Hoyt	Carlene Romeo
Jamie Barrett	Andrzej Hulisz	Robert Rosecrans
Lois Barta	Jadwiga Inglis	Henryk Ruchel
Marek Bartłomowicz	Leonard Jakubas	Elżbieta Rudzińska
Pilar Bascope	Zofia Janczur	Veronica Sequi
Ronald Brozchinsky	Renee Jarecki	Debra Shewman
Paul Budai	Ania Karwan	Maria Sowa
Charlotte Frances	Julie & Larry Klementowski	Jean & Mike Speakman
Gregorio Cabotaje	ATK	Matt Starbuck
Edward Cacho	Anent L.	Mary Strazdas
Dora Carrillo	Mary Laning	Adrianne Swinford
Peter Camacho Family	Danuta Łabus	Halina Szmit
Jean Carter	Monique Chmielewska	Teresa Turek
Ashley&Connor Cooper	Lehman	Unborn Children
Lacie Cooper	Amber Matrauga	Lauren Vairo
Gina Cruz	Anthony Martinez	Kelsie Wagner
Jadwiga Cywińska	Antoinette Martinez	Charlene Web
Bernadine Dateno	Gail Morganti	Bernadette Westphal
Sylvia Derby	Jarosław Musiał	Alicja Wilczyńska
Adam Dolewski	Irene Nielsen	Patricia Yochum
Joe Doud	Monica Nava	Janina&Henryk Żelaźewscy
Mieczysław Dutkowski	Gloria Norton	Bogusia Zientek

HAPPY FATHER'S DAY!

To all the Fathers
best wishes for
a carefree, joyful day,
happiness and
God's abundant
Blessings!

NA DZIEŃ OJCA !

Wszystkim Ojcom
dużo szczęścia,
radości,
miłości dzieci
i pociechy z nich,
oraz obfitych łask,
i błogosławieństwa Bożego!

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will
have their next recycling drive on **July 8th and
9th** before and after all the Masses. The
Knights will accept only aluminum beverage
cans and plastic water and beverage bottles,
please no glass. A recycling station will be set
up in the south-west corner of the main parking lot. A
Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

The harvest is abundant, but the laborers are
few, so ask the Master of the harvest to send
out laborers for His harvest

**DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS
SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321**

UNFATHOMABLE MERCY

I heard a voice: **Apostle of My mercy, pro-
claim to the whole world My unfathom-
able mercy. Do not be discouraged by the
difficulties you encounter in proclaiming
My mercy. These difficulties that affect
you so painfully are needed for your sanc-
tification and as evidence that this work is
Mine.** (Diary, 1142).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. Mark & Marcellian
Monday:	St. Romuald, Abbot
Tuesday:	St. Adalbert of Magdeburg
Wednesday:	St. Aloysius Gonzaga, Religious
Thursday:	Sts. John Fisher, Bishop, and Thomas More, Martyrs
Friday:	St. Agrippina
Saturday:	The Nativity of Saint John the Baptist
Sunday:	St. Maximus of Turin

Sat 6/17	4:00 pm	+Roy Martinez on the 5th anniversary of his death from his wife Antonietta
Sun 6/18	9:00 am	For all the members of the Polish Center
	10:30 am	+Roman Kuś w 102 rocznicę Powstań Śląskich od wnuczki Grażyny w podziękowaniu za bohaterski udział w walkach o przyłączenie Śląska do Polski +Marek Jasiński z okazji dnia Ojca od córki Patrycji i syna Norberta +Halina i +Henryk Barysów od córki Ewy Kupczyńskiej W podziękowaniu za Boską Opiekę za miłość, miłosierdzie i wszelkie błogosławieństwa Boże dla Rodowodu Kołodziejczyków od Krystyny Jijawi +Monika Moniuszko od córki z rodziną
Sat 6/24	4:00 pm	+Robert Murphy
Sun 6/25	9:00 am	Za Sylwio Józwicką o szczęśliwe rozwiązanie i Boże błogosławieństwo od rodziców +Marcin Długosz w 6 miesięcy po śmierci od siostry Edyty z rodziną +Tomasz Warszawski od kolegi Zenona Witkowskiego z rodziną oraz Artura Maleckiego +Eugenisz i +Helena Cabaj w rocznicę śmierci oraz +Alicja Chilecka w dniu urodzin od Bożeny z rodziną +Alicja Chilecka od Grzegorza z rodziną
Sat 7/1	4:00 pm	+Wiesław Penczykowski od Eugeni Carter
Sun 7/2	9:00 am	+Chris Bitner from his wife and daughter +Wiesław Penczykowski od Eugeni Carter
	10:30 am	+Czesław Turek od żony z rodziną +Adam Chciuk od córki z rodziną +Renata Zwoleńnik w 1 rocznicę śmierci od męża, dzieci i wnuków +Sławomir i +Stanisława Jarnicy w rocznicę śmierci od córki Danuty z rodziną First Friday of the Month
Fri 7/7	8:30 am	+Kevin Starbuck and +Nick Wilson from their family
	7:30 pm	Za wszystkich parafian Polskiego Centrum
Sat 7/8	4:00 pm	For all the members of the Polish Center
Sun 7/9	9:00 am	+Leslie Carter from his wife Jean Carter
	10:30 am	+Anna i +Marian Niedojadło od Alicji i Andrzeja +Jerzy Kada w 14 rocznicę śmierci od żony

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
06/10 & 06/11/2023	\$ 7,559.00	\$ 691.00

God bless for your generosity!

Our faith. Our future.

PSA UPDATE

As of this week 87 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2023 and have pledged \$30,491

Bóg Zapłać za Hojność
God Bless for your generosity

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

MISSION APPEAL—SPECIAL COLLECTION

This weekend our center takes part in the annual Mission Cooperation Plan Collection by hosting Fr. Frank Tinajero, missionary from the Society of the Divine Word. This is the Holy Father's way of updating parishioners on overseas missionary activity and also assuring that missionaries have the funding necessary to continue their ministry.

Thank you for your generosity—God Bless!

SPECJALNA KOLEKTA NA CELE MISYJNE

W tym tygodniu nasz ośrodek bierze udział w corocznej kolekcji na cele misyjne. Będziemy gościć Ks. Franka Tinajero, misjonarza Werbistę. Jest to specjalny program Papieża z celem połączenia nas z działalnością misjonarzy i wsparcia ich w duchu i pracy.

Bóg zapłać za hojność!

ONLINE MUSIC READING CLASS

Mr. Hervé Blanquart who leads the music ministry for the Latin Tridentine Mass at our Center will start teaching an online class at the end of June, aimed at the reading music.

This class was designed for the Latin Mass congregation, and was made possible by 81 exercise files from the FSSP Seminary in Nebraska, but applies to anyone wanting to sing the music of the mass.

It is taken at one's own pace, from home, but also with the opportunity to get questions answered in a weekly Google Meet.

Every member of our Center is most welcome to participate!

<https://longbeachchant.com/2023/06/10/srclass/>

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Rada Ośrodka spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnek@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass:

4:00 pm - English

Sunday Masses:

7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses:

8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass